

paa dette mægtige eller almægtige Selskab, nemlig vor højtærede Regering, paa et tidligere Tidspunkt end det nærværende havde grebet ind paa rette Maade, og jeg maa maaske her, som Medlem af det danske Arbejderparti, sige, at til Trods for, at det ser ud, som om det var et fuldstændigt og uopretteligt Nederlag, som Arbejderpartiet eller Arbejderne ved Havnen her skulde have lidt, saa kan den ærede Forsamling være overbevist om, at det ingenlunde er saaledes, at der bliver Fred paa den Basis, som Rederiforeningen her har ment at skabe Fred paa, men der vil uafbrudt blive ført Kamp imod denne Forening, indtil den anerkender Arbejdernes Organisationsrettigheder.

Ordføreren (Ingvard Jensen): Jeg føler Trang til at sige, at jeg finder ikke, at en Forhandling om det Spørgsmaal, som her er fremdraget, er heldig. Jeg havde hellere set, at det var blevet udsat til en anden og mere passende Lejlighed. Jeg skal dog sige, at det er sjældent, at Brøden ved noget saadant, som det der her er omtalt, udelukkende falder paa den ene Side, der er ogsaa noget at sige til den anden Side, og det er sikkert nok, at naar saadanne Forhold, som de her paatalte, ere komne til Veje — og det ikke alene nu, men ogsaa tidligere — har det ogsaa sin dybe Grund i de Forhold, hvorunder vi have levet, og som have udviklet sig stærkere og stærkere i de senere Aar. Dersom vi overhovedet her skulde beskæftige os med disse Spørgsmaal, var det bedre, at vi i Stedet for at sætte mere Ild og mere Stemning til denne Bevægelse søgte at afdæmpe den og saa vidt muligt søgte at tilvejebringe bedre og gunstigere Forhold mellem de Faktorer, der her ere komne i Kollision med hinanden. Det er for øvrigt noget, som er selve Lovforslaget og Udvalgets Arbejde aldeles uvedkommende, og jeg skal derfor ikke komme dybere ind derpaa. Men jeg vil sige, at disse Udtalelser af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds og den ærede sidste Taler kunne ikke betragtes som Udtryk for den Stemning, der gør sig gældende her i Tinget.

Finansministeren (Hage): Heller ikke jeg skal komme ind paa det Spørgsmaal, som de to ærede kjøbenhavnske Rigsdagsmænd have fremdraget, hvortil det foreliggende Lovforslag har givet Lejlighed, men ikke Anledning. Dette Lovforslag er jo i

Virkeligheden uden al Forbindelse med det Forhold, som de ærede Medlemmer omtalte, og hvorom jeg for mit Vedkommende ingen Opfordring har til at udtale mig hverken for eller imod, hverken i den ene eller anden Retning. Det er kun en Udtalelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (S. Olsen), som foranlediger en Bemærkning fra min Side. Han rettede en Slags Anke mod Regeringen, fordi Regeringen ikke havde grebet ind med et Magtsprog, hvad han ønskede, i den Strid, der har fundet Sted mellem Redere og de af dem beskæftigede Sømænd og Arbejdere. Jeg skal hertil sige, at den danske Regering savner ethvert som helst Magtmiddel til at kunne indblande sig i de Stridigheder, der her i Landet føres mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Hvad det er for en Indblanding, som det ærede Medlem mener, Regeringen burde have foretaget for at ende Striden, ved jeg ikke. For Regeringen har det været ganske klart, at den har været uden al Myndighed til med Virkning at gribe ind i denne Sag.

Rørdam: Naar jeg for mit Vedkommende ikke ønsker at stemme for dette Forslag, saa er det ikke af Hensyn til det Spørgsmaal, der sidst er blevet rejst, men kun af Hensyn til § 3 i Lovforslaget, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at tale om. Men da der ikke er taget noget Hensyn til de Ønsker, der ere fremsatte fra vor Side, kan jeg for mit Vedkommende ikke stemme for dette Lovforslag.

Borgbjerg: Jeg studsede adskilligt over at høre, at det ærede Medlem for Bornholm (Ingvard Jensen) og som det syntes paa sit Partis Vegne tog Afstand fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen). Det har sikkert ogsaa fyldt adskillige med nogen Forbavelse og med Forundring.

Den højtærede Finansminister sagde, at Regeringen ikke havde nogen Myndighed til at gribe ind. Jeg forstaar ikke dette. Her er Tale om et stort Aktieselskab, der nyder Begunstigelser, Subventioner paa alle Ender og Kanter fra Statsmagtens Side. Et Ord fra Regeringen om, at den eventuelt ikke vilde være saa villig til at yde saadan Subvention i Fremtiden, hvis dette Selskab ikke respekterede den Ret, som selve Staten har anerkendt gennem de senere Aars Lovgivning, et saadant Ord fra Regeringens Side vilde sikkert have været tilstrækkeligt til at faa en Forhandling i Gang. Der var